

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан гуманітарно-педагогічного факультету

Підпис

Неля ПОДЛЕВСЬКА

Ім'я, ПРИЗВИЩЕ

01 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Соціальне консультування: методи, технології та кризові інтервенції

Назва дисципліни

Галузь знань – І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення

Спеціальність – І 10 Соціальна робота та консультування

Рівень вищої освіти – Другий (магістерський)

Освітньо-професійна програма – Соціальна робота та консультування

Обсяг дисципліни – 5 кредитів ЄКТС

Шифр дисципліни – ОФП.04

Мова навчання – українська

Статус дисципліни: обов'язкова (загальної підготовки)

Факультет – Гуманітарно-педагогічний

Кафедра – Соціальної роботи і соціальної педагогіки

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проект	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
					Аудиторні заняття					Самостійна робота, у т.ч. ІРС			Залік	Іспит
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття					
Д	1	1	5	150	50	32		18		100				+
З	1	1	5	150	14	10		4		136				+

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Соціальна робота та консультування» за спеціальністю І 10 Соціальна робота та консультування

Програму склала

Підпис

д. пед. наук, проф.

Людмила РОМАНОВСЬКА

Схвалено на засіданні кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Протокол №1 від 29 серпня 2025 р.

Зав. кафедри

Підпис

Олена ВАСИЛЕНКО

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

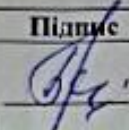
Голова Вченої ради

Підпис

Неля ПОДЛЕВСЬКА

Хмельницький 2025

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ініціали, прізвище
Гарант освітньо-професійної програми, д-р. пед. наук, проф.	Гуманітарно-педагогічний факультет		Юрій БРИНДІКОВ

3 ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Соціальне консультування: методи, технології та кризові інтервенції» є складовою обов'язкової частини дисциплін загальної підготовки фахівців другого (магістерського) освітнього рівня за спеціальністю І 10 Соціальна робота та консультування за освітньо-професійною програмою Соціальна робота та консультування.

Пререквізити –вихідна.

Постреквізити – ОФП.05 Фахова (консультативна) практика, ОФП.06 Переддипломна практика, ОФП.07 Кваліфікаційна робота.

Відповідно до освітньої програми дисципліна має забезпечити:

– **компетентності**: Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог (ІК); Здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК 07); Здатність генерувати нові ідеї (креативність) (ЗК 08); Навички міжособистісної взаємодії (ЗК 09); Здатність працювати в команді (ЗК 10); Здатність до виявлення соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення (ФК 02); Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати соціальні ситуації, в тому числі на етапі раннього втручання (ФК 03); Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (експертами з інших галузей/видів економічної діяльності), налагоджувати взаємодію державних, громадських і комерційних організацій на підґрунті соціального партнерства (ФК 05); Здатність до професійної рефлексії (ФК 07); Здатність до спільної діяльності та групової мотивації, фасилітації процесів прийняття групових рішень (ФК 8); Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями соціальної роботи (ФК 11); Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві (ФК 13); Здатність здійснювати соціальне консультування різних груп населення та категорій клієнтів, використовуючи сучасні методи, технології та кризові інтервенції (УК 01); Здатність використовувати інноваційні методи, практики та цифрові технології у соціальній роботі, професійно розвиватися, ініціювати та впроваджувати соціальні зміни на засадах партнерства для вирішення складних соціальних проблем в умовах сучасних соціальних викликів і трансформацій (УК 02);

– **програмні результати навчання**: Розв'язувати складні задачі і проблеми, що потребують оновлення й інтеграції знань в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог (ПРН 01); Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань про практики соціальної роботи, формулювати висновки та рекомендації щодо їх впровадження (ПРН 02); Показувати глибинне знання та системне розуміння теоретичних концепцій, як із галузі соціальної роботи, так і з інших галузей соціогуманітарних наук (ПРН 04); Збирати та здійснювати кількісний і якісний аналіз емпіричних даних (ПРН 05); Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості. (ПРН 06); Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях (ПРН 08); Виконувати рефлексивні практики в контексті цінностей соціальної роботи, відповідальності, у тому числі для запобігання професійного вигорання (ПРН 09); Аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формулювати мету і завдання соціальної роботи, планувати раннє втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи (ПРН 10); Самостійно будувати та підтримувати цілеспрямовані, професійні взаємини з широким колом людей, представниками різних спільнот і організацій, аргументувати, переконувати, вести конструктивні переговори, результативні бесіди, дискусії, толерантно ставитися до альтернативних думок (ПРН 17); Упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність (ПРН 20); Здійснювати соціальне консультування різних груп населення та категорій клієнтів, використовуючи сучасні методи, технології та кризові інтервенції для підтримки, стабілізації, адаптації та відновлення соціальних функцій особистості, забезпечуючи міждисциплінарний підхід, етичність та ефективність допомоги (ПРН 21); Впроваджувати інноваційні методи, практики та сучасні цифрові технології у соціальній роботі, професійно розвиватися, ініціювати та впроваджувати соціальні

зміни на засадах партнерства для вирішення складних соціальних проблем в умовах сучасних соціальних викликів і трансформацій (ПРН 22).

Мета дисципліни: формування у магістрантів здатності професійно здійснювати соціальне консультування різних груп населення та категорій отримувачів соціальних послуг із застосуванням сучасних методів, технологій і кризових інтервенцій; використовувати травмоінформований, ресурсний та міждисциплінарний підходи, кейс-менеджмент, дистанційні форми консультування і цифрові технології для підтримки, адаптації, реінтеграції та відновлення соціального функціонування особистості, а також професійного самозбереження фахівця в умовах сучасних соціальних викликів.

Предмет дисципліни. Теоретичні засади, сучасні методи, технології та практики соціального консультування різних груп населення і категорій отримувачів соціальних послуг, зокрема в кризових ситуаціях та умовах сучасних соціальних викликів..

Завдання дисципліни. Основними завданнями дисципліни у підготовці здобувачів вищої освіти є: засвоєння теоретичних та етичних засад соціального консультування; оволодіння сучасними методами, технологіями та кризовими інтервенціями; формування навичок застосування травмоінформованого, ресурсного та міждисциплінарного підходів, кейс-менеджменту і соціального супроводу; набуття вмінь консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг; використання дистанційних форм і цифрових технологій у соціальному консультуванні; розвиток професійної стійкості та навичок професійного самозбереження соціального працівника.

Результати навчання. У результаті вивчення дисципліни здобувачі вищої освіти повинні знати теоретичні, методичні та етичні засади соціального консультування; визначати потреби, проблеми, ресурси та ризики різних категорій отримувачів соціальних послуг; обирати й застосовувати сучасні методи і технології соціального консультування, кризові інтервенції, травмоінформований та ресурсний підходи; здійснювати консультування і планувати соціальний супровід різних груп населення; застосовувати кейс-менеджмент, міждисциплінарну та міжвідомчу взаємодію; використовувати дистанційні форми консультування й сучасні цифрові технології з дотриманням професійних та етичних норм; застосовувати технології професійного самозбереження і профілактики професійного вигорання соціального працівника.

4 Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	Лекції	Прак-тичні заняття	СРС	Лекції	Прак-тичні заняття	СРС
Тема 1. Соціальне консультування як технологія професійної соціальної роботи	2	2	6	2	2	8
Тема 2. Теоретичні моделі, принципи та етичні засади соціального консультування	2		6			8
Тема 3. Методи і технології соціального консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг	2	2	6			8
Тема 4. Кейс-менеджмент та соціальний супровід вразливих категорій населення	2		6			8
Тема 5. Дистанційне соціальне консультування та цифрові технології підтримки отримувачів соціальних послуг	2	2	6	2	2	8
Тема 6. Теоретичні засади кризового консультування у соціальній роботі	2		6			8
Тема 7. Кризові інтервенції у роботі з особами та сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах	2	2	6			8
Тема 8. Соціальне консультування осіб, постраждалих від насильства та сексуального насильства, пов'язаного з війною	2	2	6	2		8
Тема 9. Травмоінформований підхід та психосоціальна підтримка в соціальному консультуванні	2		6			8
Тема 10. Соціально-психологічна підтримка ветеранів, військовослужбовців та членів їхніх сімей	2	2	6			8
Тема 11. Професійна стійкість та профілактика професійного вигорання соціального працівника	2		6			8
Тема 12. Соціальне консультування дітей, підлітків та молоді у кризових ситуаціях	2	2	6			8
Тема 13. Соціальне консультування та підтримка сімей, які виховують дітей з особливими освітніми потребами	2	2	6	2		8
Тема 14. Інклюзивне та міждисциплінарне соціальне консультування в умовах воєнних викликів	2		6			8
Тема 15. Соціальне консультування вразливих категорій населення в умовах сучасних соціальних викликів	2	2	8	2		12
Тема 16. Інноваційні практики та перспективи розвитку соціального консультування	2		8			12
Разом:	32	18	100	10	4	136

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1	Тема 1. Соціальне консультування як технологія професійної соціальної роботи. Сутність, мета та завдання соціального консультування. Соціальне консультування в системі соціальних послуг. Функції та основні види соціального консультування. Етапи організації та здійснення соціального консультування. Професійна роль соціального працівника у процесі консультування. Літ.: [10, с. 6–17; 9, с. 53–59; 1; 24–26].	2
2	Тема 2. Теоретичні моделі, принципи та етичні засади соціального консультування. Теоретичні підходи та моделі соціального консультування. Базові принципи професійного соціального консультування. Професійні цінності та етичні стандарти діяльності соціального працівника. Конфіденційність, добровільність та межі професійної відповідальності. Етичні дилеми та прийняття професійних рішень у процесі консультування. Літ.: [10, с. 18–35; 5; 26].	2
3	Тема 3. Методи і технології соціального консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг. Класифікація методів і технологій соціального консультування. Індивідуальне та групове соціальне консультування. Мотиваційне консультування та технологія «рівний — рівному». Особливості консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг. Вибір методів консультування відповідно до потреб, ресурсів і життєвої ситуації отримувача соціальних послуг. Літ.: [10, с. 36–78, 96–113; 3, с. 30–40; 9, с. 10–21, 53–59; 12, с. 11–18; 19, с. 62–70].	2
4	Тема 4. Кейс-менеджмент та соціальне консультування вразливих категорій населення . Сутність і принципи кейс-менеджменту в соціальній роботі та консультуванні. Оцінювання індивідуальних потреб, проблем, ризиків і ресурсів отримувача послуги соціального консультування. Планування та реалізація індивідуального плану соціальної підтримки. Соціальний супровід та консультування вразливих категорій населення та осіб у складних життєвих обставинах. Літ.: [11; 10, с. 18–24, 108–113; 3, с. 100–105; 19, с. 62–70; 27].	2
5	Тема 5. Дистанційне соціальне консультування та цифрові технології підтримки отримувачів соціальних послуг. Сутність і форми дистанційного соціального консультування. Телефонне, онлайн- та відеоконсультування в соціальній роботі. Цифрові інструменти та сервіси у процесі соціальної підтримки. Особливості встановлення професійного контакту та комунікації в дистанційному форматі. Етичні вимоги, конфіденційність, захист персональних даних і цифрова безпека. Літ.: [10, с. 79–95; 22; 25–26].	2

6	Тема 6. Теоретичні засади кризового консультування у соціальній роботі. Поняття кризи та класифікація кризових ситуацій у соціальній роботі. Психосоціальні реакції особистості на кризові та травмівні події. Мета, принципи та завдання кризового консультування. Етапи кризового консультування та первинне оцінювання потреб і ризиків. Межі професійної компетентності соціального працівника та перенаправлення до інших фахівців. Літ.: [10, с. 114–120; 6; 15, с. 251–260; 18, с. 54–61; 28].	2
7	Тема 7. Кризові інтервенції у роботі з особами та сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах. Кризова інтервенція як технологія професійної соціальної роботи та консультування. Виявлення та оцінювання кризової ситуації, потреб, ризиків і ресурсів особи або сім'ї. Алгоритми кризового та екстреного втручання. Стабілізація, мобілізація ресурсів та організація невідкладної соціальної підтримки у процесі консультування. Міжвідомча взаємодія, перенаправлення та подальший соціальний супровід. Літ.: [2; 3, с. 100–105; 6; 10, с. 114–126; 27–28].	2
8	Тема 8. Соціальне консультування осіб, постраждалих від насильства та сексуального насильства, пов'язаного з війною . Види насильства та їх соціально-психологічні наслідки для постраждалих. Сексуальне насильство, пов'язане з війною: специфіка проблеми та потреби постраждалих. Принципи безпечного, конфіденційного та недискримінаційного консультування постраждалих. Первинне реагування, оцінювання потреб та алгоритми перенаправлення. Літ.: [8; 23; 18, с. 54–61; 3, с. 146–186; 29].	2
9	Тема 9. Травмоінформований підхід та психосоціальна підтримка в соціальному консультуванні. Сутність і принципи травмоінформованого підходу в соціальній роботі. Вплив травмівного досвіду на соціальне функціонування особистості. Безпека, довіра, партнерство та запобігання ретравматизації. Ресурсний підхід і технології психосоціальної підтримки. Відновлення життєстійкості, соціальних зв'язків та соціального функціонування особистості. Літ.: [2; 6; 15, с. 251–260; 16, с. 62–66; 21, с. 252–263].	2
10	Тема 10. Соціально-психологічна підтримка ветеранів, військовослужбовців та членів їхніх сімей. Соціальні та психосоціальні потреби ветеранів і військовослужбовців. Особливості соціального консультування ветеранів та членів їхніх сімей. Соціальна адаптація, реінтеграція та відновлення соціальних ролей ветеранів. Підтримка сімейних відносин і ресурсів сім'ї військовослужбовця/ветерана. Літ.: [4; 3, с. 114–121; 16, с. 62–66; 18, с. 54–61; 30–31].	2
11	Тема 11. Професійна стійкість та профілактика професійного вигорання соціального працівника. Професійний стрес та чинники ризику в діяльності соціального працівника. Синдром професійного вигорання: ознаки, причини та наслідки. Професійна стійкість, життєстійкість і саморегуляція соціального працівника. Технології професійного самозбереження та профілактики професійного вигорання. Супервізія, інтервізія та професійна підтримка фахівців соціальної роботи. Літ.: [3, с. 138–144; 13, с. 67–72; 16, с. 62–66; 17, с. 259–266].	2

12	Тема 12. Соціальне консультування дітей, підлітків та молоді у кризових ситуаціях. Вікові особливості та потреби дітей, підлітків і молоді у кризових ситуаціях. Встановлення професійного контакту та особливості комунікації з дітьми і підлітками. Методи соціального консультування дітей, підлітків та молоді. Соціальне консультування підлітків із проявами ризикованої та дезадаптивної поведінки. Взаємодія із сім'єю, закладами освіти та іншими суб'єктами соціальної підтримки дитини.у процесі консультування. Літ.: [2; 3, с. 30–34, 56–64; 10, с. 72–78, 121–126; 14, с. 261–271; 28].	2
13	Тема 13. Соціальне консультування та підтримка сімей, які виховують дітей з особливими освітніми потребами. Соціальні потреби та проблеми сімей, які виховують дітей з особливими освітніми потребами. Принципи сімейно орієнтованого та ресурсного підходів у соціальному консультуванні. Консультативна підтримка батьків та активізація ресурсів сім'ї. Соціальний супровід і консультування сімей та сприяння інклюзивній соціалізації дитини. Літ.: [3, с. 123–135, 263–286; 10, с. 121–126; 20, с. 66–73; 27].	2
14	Тема 14. Інклюзивне та міждисциплінарне соціальне консультування в умовах воєнних викликів. Інклюзивний підхід у сучасній практиці соціального консультування. Принципи доступності, недискримінації та врахування індивідуальних потреб отримувачів соціальних послуг. Особливості соціального консультування вразливих груп в умовах війни. Міждисциплінарна команда та розподіл професійних функцій у процесі допомоги. Міжвідомча взаємодія та координація комплексної соціальної підтримки.та консультування. Літ.: [2; 3, с. 123–135; 7; 20, с. 66–73; 21, с. 252–263].	2
15	Тема 15. Соціальне консультування вразливих категорій населення в умовах сучасних соціальних викликів. Поняття соціальної вразливості та сучасні підходи до класифікації вразливих груп. Сучасні соціальні виклики та їх вплив на потреби отримувачів послуги соціального консультування.. Особливості консультування осіб і сімей у складних життєвих обставинах. Ресурсний підхід, соціальна адаптація та активізація потенціалу отримувача соціальних послуг. Літ.: [3, с. 100–105, 123–135, 146–186; 12, с. 11–18; 19, с. 62–70; 24–25].	2
16	Тема 16. Інноваційні практики та перспективи розвитку соціального консультування. Сучасні тенденції трансформації соціального консультування. Інноваційні методи та практики консультування в соціальній роботі. Цифровізація та дистанційні технології соціального консультування. Інновації в кейс-менеджменті, міждисциплінарній та міжвідомчій взаємодії. Перспективи розвитку соціального консультування в умовах сучасних соціальних викликів і трансформацій. Літ.: [10, с. 61–113; 11; 19, с. 62–70; 22; 25–26].	2
Разом:		32

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Тема лекції	Кількість годин
1	Тема 1. Соціальне консультування як технологія професійної соціальної роботи. Сутність, мета та завдання соціального консультування. Соціальне консультування в системі соціальних послуг. Функції та основні види соціального консультування. Етапи організації та	2

	здійснення соціального консультування. Професійна роль соціального працівника у процесі консультування. Теоретичні підходи та моделі соціального консультування. Базові принципи професійного соціального консультування. Етичні дилеми та прийняття професійних рішень у процесі консультування. Літ.: [10, с. 6–17; 5, 9, с. 53–59; 1; 24–26].	
2	Тема 3. Методи і технології соціального консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг. Класифікація методів і технологій соціального консультування. Індивідуальне та групове соціальне консультування. Мотиваційне консультування та технологія «рівний — рівному». Особливості консультування різних категорій отримувачів соціальних послуг. Вибір методів консультування відповідно до потреб, ресурсів і життєвої ситуації отримувача соціальних послуг. Літ.: [10, с. 36–78, 96–113; 3, с. 30–40; 9, с. 10–21, 53–59; 12, с. 11–18; 19, с. 62–70].	2
3	Тема 4. Кейс-менеджмент та соціальне консультування вразливих категорій населення . Сутність і принципи кейс-менеджменту в соціальній роботі та консультуванні. Оцінювання індивідуальних потреб, проблем, ризиків і ресурсів отримувача послуги соціального консультування. Планування та реалізація індивідуального плану соціальної підтримки. Соціальний супровід та консультування вразливих категорій населення та осіб у складних життєвих обставинах. Сутність і форми дистанційного соціального консультування. Телефонне, онлайн- та відеоконсультування в соціальній роботі Літ.: [11; 10, с. 18–24, 108–113; 3, с. 100–105; 19, с. 62–70; 22, 25, 26, 27].	2
4	Теоретичні засади кризового консультування у соціальній роботі. Поняття кризи та класифікація кризових ситуацій у соціальній роботі. Психосоціальні реакції особистості на кризові та травматичні події. Мета, принципи та завдання кризового консультування. Етапи кризового консультування та первинне оцінювання потреб і ризиків. Межі професійної компетентності соціального працівника та перенаправлення до інших фахівців. Кризова інтервенція як технологія професійної соціальної роботи та консультування. Виявлення та оцінювання кризової ситуації, потреб, ризиків і ресурсів особи або сім'ї. Літ.: [2, 3, 10, с. 114–120; 6; 15, с. 251–260; 18, с. 54–61; 28].	2
5	Соціально-психологічна підтримка ветеранів, військовослужбовців та членів їхніх сімей. Соціальні та психосоціальні потреби ветеранів і військовослужбовців. Особливості соціального консультування ветеранів та членів їхніх сімей. Соціальна адаптація, реінтеграція та відновлення соціальних ролей ветеранів. Підтримка сімейних відносин і ресурсів сім'ї військовослужбовця/ветерана. Літ.: [4; 3, с. 114–121; 16, с. 62–66; 18, с. 54–61; 30–31].	2
Разом:		10

5.2 Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№ практикт. заняття	Тема практичного заняття	Кількість годин
1	Організація та здійснення соціального консультування в професійній діяльності соціального працівника.	2

	Літ.: [10, с. 6–35; 5; 9, с. 53–59; 24–26].	
2	Методи соціального консультування та побудова індивідуального маршруту соціальної підтримки, розв'язання кейсів. Літ.: [10, с. 18–24, 36–78, 96–113; 3, с. 30–40, 100–105; 11; 12, с. 11–18; 19, с. 62–70; 27].	2
3	Консультування в цифровому середовищі та професійна комунікація на відстані Літ.: [10, с. 79–95; 22; 25–26].	2
4	Алгоритми дій соціального працівника у кризовій ситуації Літ.: [10, с. 114–126; 6; 3, с. 100–105; 15, с. 251–260; 18, с. 54–61; 27–28].	2
5	Безпечна та травмоінформована взаємодія з постраждалими від насильства і травмівних подій Літ.: [8; 23; 15, с. 251–260; 16, с. 62–66; 18, с. 54–61; 21, с. 252–263; 28–29].	2
6	Побудова системи соціальної підтримки ветерана та його сім'ї Літ.: [4; 3, с. 114–121; 16, с. 62–66; 18, с. 54–61; 30–31].	2
7	Професійне самозбереження соціального працівника: оцінювання ризиків та ресурсів Літ.: [3, с. 138–144; 13, с. 67–72; 16, с. 62–66; 17, с. 259–266].	
8	Консультативна підтримка дитини та сім'ї у кризових та інклюзивних ситуаціях Літ.: [2; 3, с. 30–34, 56–64, 123–135, 263–286; 10, с. 72–78, 121–126; 14, с. 261–271; 20, с. 66–73; 27–28].	2
9	Проектування комплексної моделі соціального консультування в умовах сучасних викликів Літ.: [3, с. 100–105, 123–135, 146–186; 7; 10, с. 61–113; 11; 12, с. 11–18; 19, с. 62–70; 20, с. 66–73; 22; 24–26].	2
Разом:		18

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

№ з/п	Тема практичного заняття	Кількість годин
1	Організація та методи здійснення соціального консультування в професійній діяльності соціального працівника. [10, с. 6–35; 5; 9, с. 53–59; 3, с. 30–40, 100–105; 11; 12, с. 11–18; 24–26,].	2
2	Кризове консультування та травмоінформована взаємодія з постраждалими від насильства і травмівних подій Літ.: [8,23, 15, с. 251–260; 16, с. 62–66; 18, с. 54–61; 21, с. 252–263; 28–29; 10, с. 114–126; 6; 3, с. 100–105; 15, с. 251–260; 18, с. 54–61; 27–28].	2
Разом:		4

5.3 Зміст самостійної (у т.ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до практичних занять, виконанні індивідуальних завдань (ІЗ), тестування з теоретичного матеріалу тощо. Студенти заочної форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний здобувач вищої освіти отримує у викладача у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка навчальної дисципліни у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни та її навчально-методичне забезпечення.

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до практичного заняття.	6
2	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до практичного заняття.	6
3	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до практичного заняття.	6
4	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до практичного заняття.	6
5	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до практичного заняття.	6
6	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до практичного заняття. Підготовка до тестового контролю з тем 1-6.	6
7	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7, підготовка до практичного заняття. Консультація з вибору теми ІЗ	6
8	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т8, підготовка до практичного заняття.	6
9	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т9, підготовка до практичного заняття.	6
10	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т10, підготовка до практичного заняття.	6
11	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т11, підготовка до практичного заняття.	6
12	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т12, підготовка до практичного заняття.	6
13	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т13, підготовка до практичного заняття.	6
14	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т14, підготовка до практичного заняття. Виконання ІЗ.	6
15	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т15, підготовка до практичного заняття. Виконання ІЗ.	6
16	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т16, підготовка до практичного заняття. Підготовка до тестового контролю з тем 7-16.	6
17	Підготовка до виконання ІЗ та їх презентація	4
Разом:		100

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до практичних занять та самостійної роботи питання з кожної теми. Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням індивідуального завдання здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позааудиторний час.

Вимоги до виконання контрольної роботи (для студентів заочної форми здобуття освіти) та індивідуального завдання (для студентів денної форми здобуття освіти) викладені в Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни.

**Орієнтовна тематика індивідуального завдання (доповіді)
для самостійної роботи здобувачів**

1. Сучасні моделі соціального консультування та можливості їх застосування у практиці соціальної роботи.
2. Професійна комунікація як основа ефективної консультативної взаємодії соціального працівника з отримувачем соціальних послуг.
3. Етичні дилеми у соціальному консультуванні та способи їх професійного вирішення.
4. Оцінювання потреб, ризиків і ресурсів отримувача соціальних послуг у процесі консультування.
5. Мотиваційне консультування як інструмент активізації ресурсів особистості та сприяння соціальним змінам.
6. Кейс-менеджмент у системі комплексної підтримки осіб і сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах.
7. Міжвідомча взаємодія та перенаправлення отримувачів соціальних послуг у практиці соціального консультування.
8. Онлайн-консультування в соціальній роботі та особливості професійної взаємодії у цифровому середовищі.
9. Цифрова безпека, конфіденційність та захист персональних даних під час дистанційного соціального консультування.
10. Кризова інтервенція як технологія стабілізації та мобілізації ресурсів особистості у складних життєвих обставинах.
11. Перша психосоціальна підтримка людини в умовах гострої кризової ситуації.
12. Травмоінформований підхід у консультативній діяльності соціального працівника.
13. Запобігання ретравматизації отримувачів соціальних послуг у процесі професійної взаємодії.
14. Особливості соціального консультування осіб, які постраждали від домашнього та гендерно зумовленого насильства.
15. Соціальна та психосоціальна підтримка осіб, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з війною.
16. Консультативна підтримка внутрішньо переміщених осіб в умовах адаптації до нового соціального середовища.
17. Соціальне консультування ветеранів війни в процесі адаптації та реінтеграції у громаду.
18. Підтримка сімей військовослужбовців і ветеранів засобами соціального консультування.
19. Особливості консультативної взаємодії з дітьми та підлітками, які пережили кризові й травматичні події.
20. Соціальне консультування підлітків із проявами ризикованої та дезадаптивної поведінки.
21. Консультативна та соціальна підтримка сімей, які виховують дітей з особливими освітніми потребами.
22. Інклюзивний підхід у соціальному консультуванні осіб з інвалідністю та членів їхніх сімей.
23. Ресурсний підхід та технології розвитку життєстійкості отримувачів соціальних послуг.
24. Професійне вигорання, вторинна травматизація та професійне самозбереження фахівців соціальної роботи.
25. Інноваційні та цифрові технології соціального консультування в умовах сучасних соціальних викликів.

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій та методів навчання, зокрема: проблемно-орієнтоване, практико-орієнтоване, ситуаційне, інтерактивне та проєктне навчання; кейс-технології, тренінгові, симуляційні та цифрові технології; проблемні лекції, дискусії, аналіз професійних ситуацій і кейсів, рольові та ділові ігри, моделювання консультативної взаємодії, розв'язання ситуаційних завдань, відпрацювання алгоритмів кризових інтервенцій, оцінювання потреб, ризиків і ресурсів отримувачів соціальних послуг, розроблення індивідуальних планів підтримки та маршрутів перенаправлення, моделювання взаємодії, презентації, самостійна дослідницька робота та професійна рефлексія; методи стимулювання і мотивації учіння, інтерактивні; технології дистанційного навчання (сервіс для проведення онлайн конференцій Zoom, Модульне середовище для навчання тощо).

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;
- оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (участь у обговоренні ситуацій, кейсів, самостійні роботи);
- оцінювання результатів виконання індивідуального завдання.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, виконання самостійної роботи (ІЗ), так і підсумкового контролю, який проводиться з усього матеріалу дисципліни за білетами, попередньо розробленими і затвердженими на засіданні кафедри. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи, суму балів нижчу за 60 відсотків від максимального балу, не допускається до семестрового контролю, поки не виконає обсяг роботи, передбачений Робочою програмою. Здобувач вищої освіти, який набрав позитивний середньозважений бал (60 відсотків і більше від максимального балу) з усіх видів поточного контролю і не склав іспит, вважається таким, який має академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, брати участь у дискусіях щодо прийнятих рішень при виконанні здобувачами задач).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни,

встановлені графіком самостійної роботи. У якості ІЗ здобувач має підготувати доповідь за однією з запропонованих тем при дотриманні узгоджених з викладачем термінів їх виконання.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без вірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

9 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її Робочою програмою, здобувач денної форми здобуття освіти з навчальної дисципліни, підсумковим контролем для якої є іспит, може набрати до 60 балів (здобувач заочної форми – до 50 балів). Позитивну підсумкову оцінку здобувач може отримати, якщо за результатами поточного та підсумкового контролів набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення...), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти у 1 семестрі

Аудиторна робота								Контрольні заходи		Самостійна робота	Семестровий контроль	Разом
Перший семестр												Сума балів
Практичні заняття (мінімум 8 контрольних точок)								Тестовий контроль:		ІЗ*	Іспит	
Т 1-2	Т 3-4	Т 5-6	Т 7-8	Т 9-10	Т 11-12	Т 13-14	Т 15-16	Т1-6	Т7-16			
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)												
3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	6-10	24-40	60-100**
24-40								6-10		6-10	24-40	

Примітка: *ІЗ – індивідуальне завдання; Т* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений

викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота		Самостійна, індивідуальна робота				Семестровий контроль	Разом
Перший семестр							Сума балів
Практичне заняття		Контрольна робота		Тестовий контроль	ІЗ*	Іспит	
1	2	Якість виконання	Захист роботи	T1-16			
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)							
3-5	3-5	12-20	3-5	3-5	6-10	30-50	60-100
6-10		15-25		3-5	6-10	30-50	

Оцінювання якості виконання контрольної роботи студентами заочної форми здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – два теоретичних і одне – практичне. Кількість завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає кафедра. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюються максимально: кожне з теоретичних завдань – 5 балами, практичне завдання 10 балами, загальна максимальна сума балів становить 20.

Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	3	4	5
Теоретичне питання № 2	3	4	5
Практичне завдання	6	8	10
Всього балів	12		20

*Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (12 балів) та максимального (20 балів), знаходиться в межах 13-19 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.*

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті рішення; результати самостійних робіт.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
1	2
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Здобувач вищої освіти не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві-три несуттєві похибки.
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь здобувача будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві-три несуттєві помилки.
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекидає їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачу, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

ІЗ здобувача вищої освіти оцінюється аналогічно з використанням вищенаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний позитивний бал

– 6 балів, максимальний – 10 балів). При підготовці та успішній презентації доповіді у якості ІЗ здобувач вищої освіти отримує максимальний бал (10).

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з двох тестів, передбачених робочою програмою, складається із 30 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 5.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 3 до 5 балів:

Таблиця – Розподіл балів залежно від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1–17	18–22	23–26	27–30
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	3	4	5

На тестування відводиться 30 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Здобувач може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю (іспит)

Освітня програма передбачає підсумковий семестровий контроль з дисципліни у формі іспиту, завданням якого є системне й об'єктивне оцінювання як теоретичної, так і практичної підготовки здобувача з навчальної дисципліни. Складання іспиту відбувається за попередньо розробленими і затвердженими на засіданні кафедри білетами. Відповідно до цього в екзаменаційному білеті пропонується поєднання питань як теоретичного (в т.ч. у тестовій формі), так і практичного характеру.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів денної форми навчання

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	12	16	20
Разом:	24		40

*Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.*

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів заочної форми навчання

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	18	24	30
Разом:	30		50

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

Для кожного окремого виду завдань підсумкового семестрового контролю застосовуються критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти, наведені вище (Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти).

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82		Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
D	66-72		
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	Незадовільно/Fail – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного та підсумкового контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

11. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. У чому полягає сутність соціального консультування як технології професійної соціальної роботи?
2. Які мета, завдання та основні функції соціального консультування?
3. Яке місце посідає консультування в системі соціальних послуг України?
4. Які основні етапи процесу соціального консультування?
5. Які теоретичні моделі та підходи використовуються у сучасному соціальному консультуванні?
6. На яких принципах ґрунтується професійне соціальне консультування?

7. Які етичні вимоги повинен дотримуватися соціальний працівник під час консультативної взаємодії?
8. Які етичні дилеми можуть виникати у процесі соціального консультування та якими є способи їх професійного вирішення?
9. За якими критеріями здійснюється вибір методів і технологій соціального консультування?
10. У чому полягають особливості індивідуального та групового соціального консультування?
11. Які можливості мотиваційного консультування у процесі активізації ресурсів отримувача соціальних послуг?
12. Як враховуються потреби, ризики, ресурси та особливості різних категорій отримувачів соціальних послуг у процесі консультування?
13. У чому полягає сутність кейс-менеджменту та які його основні етапи?
14. Як здійснюється оцінювання індивідуальних потреб, проблем, ризиків і ресурсів отримувача соціальних послуг?
15. Які особливості розроблення та реалізації індивідуального плану соціальної підтримки?
16. Яку роль відіграють міжвідомча та міждисциплінарна взаємодія у веденні випадку?
17. Які форми дистанційного соціального консультування використовуються у сучасній соціальній роботі?
18. Які переваги, обмеження та професійні ризики має онлайн- і телефонне консультування?
19. Яких вимог щодо конфіденційності, захисту персональних даних та цифрової безпеки необхідно дотримуватися під час дистанційного консультування?
20. Що таке кризова ситуація та які види криз необхідно враховувати у практиці соціальної роботи?
21. Які психосоціальні реакції особистості можуть виникати внаслідок кризових і травматичних подій?
22. Які принципи та етапи кризового консультування застосовуються у соціальній роботі?
23. У чому полягає сутність кризової інтервенції та чим вона відрізняється від довготривалого соціального супроводу?
24. Як здійснюється первинне оцінювання потреб і ризиків особи або сім'ї у кризовій ситуації?
25. Який алгоритм дій соціального працівника у процесі кризового та екстреного втручання?
26. Які принципи необхідно дотримуватися під час соціального консультування осіб, постраждалих від насильства?
27. У чому полягають особливості соціальної та психосоціальної підтримки осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного з війною?
28. Як організовується перенаправлення та міжвідомча взаємодія під час надання допомоги особам, постраждалим від насильства?
29. У чому полягає сутність травмоінформованого підходу в соціальному консультуванні?
30. Які принципи травмоінформованої взаємодії сприяють запобіганню ретравматизації отримувача соціальних послуг?
31. Які методи психосоціальної підтримки та ресурсного підходу можуть застосовуватися для відновлення соціального функціонування особистості?
32. Які основні соціальні та психосоціальні потреби ветеранів, військовослужбовців і членів їхніх сімей?
33. Які технології соціальної підтримки сприяють адаптації та реінтеграції ветеранів у сім'ю та громаду?

34. Що таке професійне вигорання та які чинники підвищують ризик його виникнення у фахівців соціальної роботи?
35. Які технології професійного самозбереження, саморегуляції та розвитку професійної стійкості може використовувати соціальний працівник?
36. Які особливості необхідно враховувати під час соціального консультування дітей, підлітків та молоді у кризових ситуаціях?
37. Які підходи до соціального консультування та підтримки сімей, які виховують дітей з особливими освітніми потребами, є найбільш доцільними?
38. У чому полягає сутність інклюзивного та міждисциплінарного підходів до соціального консультування в умовах воєнних викликів?
39. Які особливості соціального консультування вразливих категорій населення необхідно враховувати в умовах сучасних соціальних викликів?
40. Які інноваційні методи, цифрові технології та перспективні практики визначають сучасний розвиток соціального консультування?

12 Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Соціальне консультування: методи, технології та кризові інтервенції» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, у модульному середовищі для навчання розміщено комплекс навчально-методичного забезпечення викладання дисципліни для здобувачів другого (магістерського) освітнього рівня спеціальності І 10 «Соціальна робота та консультування» (тексти лекцій, методичні вказівки до практичних занять та виконання контрольної роботи, питання тестового контролю, завдання для самостійної роботи, довідкова література тощо) . Хмельницький : ХНУ, 2025. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://msn.khmnpu.edu.ua/course/view.php?id=926>

13 Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни (за потреби)

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, планшет, смартфон або інший мобільний пристрій, проєктор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет, робота з презентаціями.

Вивчення навчальної дисципліни не потребує використання спеціального програмного прикладного забезпечення, крім загальноновживаних програм і операційних систем.

14. Рекомендована література:

Основна

1. Актуальні питання соціальної роботи : навч. посіб. / О. М. Денисюк, А. В. Дуля, Р. Х. Вайнола та ін. ; за заг. ред. О. В. Епель, Т. Л. Лях, І. В. Силантьєвої. Ужгород : РІК-У, 2023. 418 с.
2. Байдик В. В., Бондарук Ю. С., Гопкало Ю. П. та ін. Технології психосоціальної допомоги дітям і сім'ям, що опинились у складних життєвих обставинах внаслідок військових дій (з досвіду роботи) : метод. посіб. / за наук. ред. В. Г. Панка, І. І. Ткачук. Київ : Ніка-Центр, 2021. 118 с.
3. Бондаренко Н. О. Соціальна робота з різними групами отримувачів соціальних послуг : навч. посіб. Київ : НУБіП України, 2024. 524 с.
4. Качалова Т. В., Останіна Н. С., Зінченко Т. В. Соціальна підтримка і супровід ветеранів/ветеранок в умовах війни : навч.-метод. матеріали. Ніжин : Вид-во НДУ ім. Миколи Гоголя, 2024. 49 с.
5. Кулава К. О. Основи соціального консультування : метод. рек. до практ. занять та самот. роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 231 «Соціальна робота». Одеса : ФОП Бондаренко М. О., 2023. 44 с.
6. Перша психологічна допомога в гострих стресових ситуаціях : навч.-практ. посіб. / О. А. Моргунов, О. І. Федоренко, Н. Е. Мілорадова та ін. ; за заг. ред. О. А. Моргунова. Харків : ХНУВС, 2022. 84 с.

7. Пеша І. В., Сопівник І. В., Вакуленко О. В., Овдій Н. М. Соціальна робота у територіальній громаді : навч. посіб. Київ : Видавничий центр НУБіП України, 2024. 305 с.
8. Підтримка людей, які пережили гендерно зумовлене насильство : довідник-порадник із взаємодії [Електронний ресурс] // UNICEF Україна. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/documents/victims-of-gender-based-violence>
9. Сільвестрова О. Ю. Технології соціальної допомоги : навч. посіб. Луцьк : ЛНТУ, 2023. 104 с.
10. Суліцький В. В., Швед О. В. Консультування в соціальній роботі : навч.-метод. посіб. Київ : Видавничий дім «Вініченко», 2023. 239 с.
11. Суровцева І., Брежнєва Т. Національний досвід кейс-менеджменту в соціальній роботі. Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Соціально-гуманітарні науки та публічне адміністрування. 2024. № 12. DOI: 10.31498/2617-2038.2024.12.320586.

Додаткова

12. Дуля А. В., Лютий В. П. Класифікація різних груп отримувачів соціальних послуг за ознаками соціальної дезадаптації, виключеності та вразливості. Ввічливість. Humanitas. 2024. № 5. С. 11–18.
13. Романовська Л. І. Майндфул-підхід як інструмент розвитку стресостійкості у професійній діяльності соціальних педагогів. Соціальна робота та психологія: освіта і наука. 2024. № 1. С. 67–72.
14. Романовська Л. І. Організація соціально-педагогічної діяльності з підлітками, що мають підвищений рівень агресії. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2022. № 6 (120). С. 261–271.
15. Романовська Л. І. Особливості психологічної реабілітації осіб, які пережили травматичні події. Psychology Travelogs. 2024. № 3. С. 251–260.
16. Романовська Л. І., Новак М. В. Психологічні умови розвитку життєстійкості особистості в умовах війни. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Психологія». 2024. № 17. С. 62–66.
17. Романовська Л., Новак М. Саморегуляція як ключова психологічна компетентність майбутнього соціального працівника. Psychology Travelogs. 2025. № 2. С. 259–266.
18. Романовська Л. І., Олійник К. С. Методи ефективної психологічної допомоги постраждалим під час війни в Україні. Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки. 2024. Вип. 25 (70). С. 54–61.
19. Романовська Л. І., Олійник К. С. Соціально-економічні методи соціальної роботи за сучасних умов. Інклюзія і суспільство. 2024. № 2. С. 62–70.
20. Романовська Л. І., Олійник К. С. Теоретичні основи інклюзивної соціалізації: моделі, концепції та сучасні підходи до інтеграції людей з особливими потребами. Інклюзія і суспільство. 2025. № 3. С. 66–73.
21. Руднєва А. О., Мальована Ю. Г. Групи соціально-психологічної підтримки як ефективний інструмент соціальної роботи в умовах війни. Психологія та соціальна робота. 2024. № 1. С. 252–263.
22. Салата Н. Д. Дослідження питань цифровізації соціального обслуговування в Україні. Соціальна робота та соціальна освіта. 2023. № 2 (11).
23. Як надавати підтримку постраждалим від гендерно зумовленого насильства : покроковий кишеньковий довідник для практикуючих фахівців/фахівчинь із надання гуманітарної допомоги [Електронний ресурс] // UNICEF. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/documents/how-support-survivors-gender-based-violence-when-gbv-actor-not-available-your-area>

Нормативно-правове забезпечення

24. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2671-19>

25. Про затвердження Класифікатора соціальних послуг : наказ Міністерства соціальної політики України від 23.06.2020 № 429 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0643-20>

26. Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги консультування : наказ Міністерства соціальної політики України від 02.07.2015 № 678 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0866-15>

27. Про затвердження Державного стандарту соціального супроводу сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах : наказ Міністерства соціальної політики України від 31.03.2016 № 318 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0621-16>

28. Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги кризового та екстреного втручання : наказ Міністерства соціальної політики України від 01.07.2016 № 716 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0990-16>

29. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2229-19> 30. Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги соціальної адаптації ветеранів війни та членів їхніх сімей та внесення зміни до Класифікатора соціальних послуг : наказ Міністерства соціальної політики України від 11.04.2024 № 175-Н // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0828-24>

15 Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище для навчання. Доступ до ресурсу: <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=926>

2. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/p1age_lib.php.

3. Репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/?locale=uk>.